

Sygn. akt VII U 4545/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 stycznia 2020 r.

Sąd Okręgowy Warszawa - Praga w Warszawie VII Wydział Pracy
i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Monika Roslan - Karasińska

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 14 stycznia 2020 r. w Warszawie

sprawy D. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych(...)Oddział w W.

o wcześniejszą emeryturę (z warunków szczególnych)

na skutek odwołania D. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych(...)Oddział w W.

z dnia 6 września 2019 r. znak: (...)

oddala odwołanie.

SSO Monika Roslan – Karasińska

UZASADNIENIE

D. K. w dniu 1 października 2019 r. złożył odwołanie za pośrednictwem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...)Oddział w W. do Sądu Okręgowego Warszawa-Praga w Warszawie. Odwołujący wniósł o zmianę zaskarżonej decyzji organu rentowego

z dnia 6 września 2019 r., znak: (...)poprzez przyznanie prawa do wcześniejszej emerytury górniczej. Ubezpieczony wskazał, że był zatrudniony przez 16,5 roku w Kopalni (...) w K., tymczasem organ rentowy uwzględnił do jego stażu pracy jedynie okres w wymiarze ponad 14 lat. Zaznaczył, że pracował w pełnym wymiarze czasu pracy przy wydobywaniu w ruchu ciągłym. Nadto stwierdził, że do uzyskania tego świadczenia wymagane jest osiągnięcie wieku 55 lat. Jednocześnie uznał, że 55 lat skończy w lutym 2020 r. a w związku z tym jest uprawniony do wcześniejszej emerytury górniczej (odwołanie z dnia 1 października 2019 r., k. 3-4 a. s.).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...)Oddział w W. w odpowiedzi na odwołanie z dnia 31 października 2019 r. wniósł o oddalenie odwołania na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. Organ rentowy wskazał, że zaskarżoną decyzją odmówił odwołującemu prawa do wcześniejszej emerytury, ponieważ nie udowodnił on stażu pracy na dzień 1 stycznia 1999 r. w wymiarze 25 lat oraz nie osiągnął wymaganego wieku emerytalnego. ZUS stwierdził, że ubezpieczony legitymuje się ogólnym stażem pracy na dzień 1 stycznia 1999 r. w wymiarze 15 lat i 22 dni, w tym ponad 14 lat pracy górniczej wykonywanej stale

i w pełnym wymiarze czasu pracy. W związku z tym w ocenie organu rentowego należało obniżyć odwołującemu wiek emerytalny o sześć miesięcy za każdy rok pracy górniczej na podstawie art. 39 ustawy z dnia 17 grudnia 1998

r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych do 57 lat i 6 miesięcy. Zdaniem ZUS ubezpieczony osiągnie ten wiek 12 sierpnia 2022 r. (odpowiedź na odwołanie z dnia 31 października 2019 r., k. 5 a. s.).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

D. K., urodzony w dniu (...), był zatrudniony w Kopalni (...) w pełnym wymiarze czasu pracy w okresie od dnia 21 grudnia 1983 r. do dnia 13 kwietnia 2000 r., w tym na stanowiskach: pracownika niewykwalifikowanego pod ziemią od 21 grudnia 1983 r. do 30 kwietnia 1987 r. oraz cieśli górniczego pod ziemią od 1 maja 1987 r. do 23 grudnia 1999 r., od 25 grudnia 1999 r. do 30 grudnia 1999 r. i od 1 stycznia 2000 r. do 13 kwietnia 2000 r. Odwołujący w dniach 24 grudnia 1999 r. oraz 31 grudnia 1999 r. skorzystał z urlopu bezpłatnego. W okresie: od 02 marca 1994 r. do 03 maja 1994 r. odwołujący przebywał na zwolnieniu lekarskim 63 dni, od 13 grudnia 1995 r. do 22 grudnia 1995 r. 10 dni na zwolnieniu lekarskim, od 08 października 1997 r. do 14 października 1997 r. 7 dni na zwolnieniu lekarskim, od 22 grudnia 1997 r. do 31 grudnia 1997 r. 10 dni na zwolnieniu lekarskim. W okresie od 01 stycznia 1998 r. do 13 kwietnia 2000 r. odwołujący przebywał 280 na zwolnieniach lekarskich tj. 280 absencji chorobowych z kodem 601 wynagrodzenie chorobowe – 104 dni i kodem 650 – 176 dni za który wypłacono zasiłek chorobowy. Odwołujący nie odbywał zasadniczej służby wojskowej. (zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu z dnia 29 lipca 2019 r. oraz zaświadczenia pracy z dnia 11 lutego 2019 r., akta ZUS, karta zasiłkowa, zestawienie- nienumerowane karty akt rentowych).

Odwołujący w dniu 20 sierpnia 2019 r. złożył wniosek do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. o emeryturę. Organ rentowy po rozpoznaniu wniosku wydał zaskarżoną decyzję z dnia 6 września 2019 r., znak: (...) zgodnie

z którą odmówił ubezpieczonemu prawa do emerytury. W jego ocenie D. K. udowodnił 14 pełnych lat pracy górniczej wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy w kopalniach węgla kamiennego (14 lat 6 miesięcy i 28 dni). Dlatego też jego wiek emerytalny uległ obniżeniu o 7 lat i 6 miesięcy do 57 lat i 6 miesięcy. ZUS odmówił przyznania prawa do świadczenia, ponieważ na dzień 1 stycznia 1999 r. odwołujący nie osiągnął 25-letniego okresu składkowego i nieskładkowego oraz nie osiągnął wieku emerytalnego, który wyniósł 57 lat i 6 miesięcy. Organ rentowy podniósł również, że uwzględnił ubezpieczonemu 15 lat i 22 dni ogólnego stażu pracy na dzień 1 stycznia 1999 r. (wniosek z dnia 20 sierpnia 2019 r. i decyzja z dnia 6 września 2019 r., akta ZUS).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego w aktach sprawy, w tym w aktach rentowych. Dokumentom nadano przymiot wiarygodności, ponieważ ich treść nie była kwestionowana przez strony procesu.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie D. K. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych(...)Oddział w W. z dnia 6 września 2019 r., znak: (...) jako niezasadne, podlega oddaleniu.

Zgodnie z art. 184 ust. 1 ustawy z dnia 27 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2018 r., poz. 1270 z późn. zm.) zwanej dalej „ustawą” ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, 33, 39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy uzyskali:

1. okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat - dla kobiet i 65 lat - dla mężczyzn oraz
2. mają okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn.

Na podstawie art. 184 ust. 2 ustawy, emerytura o której mowa w ust. 1, przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do Otwartego Funduszu Emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w Otwartym Funduszu Emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

Na mocy art. 39 pkt 1 i 2 ustawy ubezpieczonemu urodzonemu przed dniem 1 stycznia 1949 r., spełniającemu warunek określony w art. 27 pkt 2 i niespełniającemu warunków wymaganych do uzyskania górniczej emerytury na podstawie art. 50a, który ma co najmniej

5 lat pracy górniczej, o której mowa w art. 50c ust. 1, wykonywanej pod ziemią stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, albo pracy górniczej, o której mowa w art. 50c ust. 1 pkt 4 i 5, wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy na odkrywce w kopalniach siarki i węgla brunatnego oraz w kopalniach otworowych siarki - wiek emerytalny, o którym mowa w art. 27 pkt 1, obniża się o 6 miesięcy za każdy rok takiej pracy, nie więcej jednak niż o 15 lat.

Jednocześnie w świetle art. 46 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy prawo do emerytury na warunkach określonych w art. 29, 32, 33 i 39 przysługuje również ubezpieczonemu urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. a przed dniem 1 stycznia 1969 r., jeżeli spełniają łącznie następujące warunki nie przystąpili do otwartego funduszu emerytalnego albo złożyli wnioski o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa oraz warunki do uzyskania emerytury określone w tych przepisach spełnią do dnia 31 grudnia 2008 r.

Podkreślić należy, iż ogólny staż pracy ubezpieczonego D. K. (urodzonego (...)) na dzień 01 stycznia 1999 r. wynosi 15 lat i 22 dni, w tym ponad 14 lat pracy górniczej wykonywanej stale i w pełnym wymiarze (14 lat 6 miesięcy i 28 dni). W związku z czym organ rentowy zgodnie z art. 39 ww. ustawy prawidłowo obniżył wiek emerytalny odwołującego się o 6 miesięcy za każdy rok pracy górniczej, czyli do 57 lat i 6 miesięcy, wskazany wiek odwołujący się osiągnie w dniu 12 sierpnia 2022 r. . Zasadnie organ rentowy przyjął również, iż ubezpieczony nie ma prawa do emerytury w oparciu o art. 46 ww. ustawy, gdyż warunki do uzyskania prawa musiałby spełnić do 31 grudnia 2008 r., a ubezpieczony miał wówczas 43 lata i 10 miesięcy.

Sąd nie miał podstaw ku temu, aby zmienić zaskarżoną decyzję organu rentowego. Zgodnie z poglądami orzecznictwa, za punkt wyjścia analizy, czy ubezpieczony spełnia przesłanki do przyznania mu prawa do emerytury przyjąć należy założenie, że przepisy regulujące system zabezpieczenia społecznego ze względu na swoją istotę i konstrukcję podlegają wykładni ścisłej i nie powinno się stosować do nich żadnych innych metod wykładni. Regulacja dotycząca emerytur w obniżonym wieku ma przy tym jak już wskazano charakter szczególny i wszelkie przesłanki nabycia prawa do tego świadczenia powinny być również ściśle interpretowane (wyrok Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 30 września 2013 r., sygn. akt III AUa 256/13).

Przeprowadzone postępowanie w sprawie wykazało, że odwołujący w pierwszej kolejności nie legitymuje się wymaganym na dzień 1 stycznia 1999 r. okresem zatrudnienia wynoszącym 25 lat dla mężczyzn. Okoliczność tą Sąd ustalił na podstawie zalegającej

w aktach rentowych dokumentacji potwierdzającej przebieg zatrudnienia ubezpieczonego, z której wynika, że udowodnił on okres składkowy w wymiarze jedynie 15 lat i 22 dni.

W związku z powyższym, Sąd zważył, że odwołujący nie spełnił jednej z przesłanek warunkujących możliwość przyznania prawa do wcześniejszej emerytury, bowiem nie udowodnił 25-letniego okresu składkowego i nieskładkowego na dzień 1 stycznia 1999 r. Wymaga podkreślenia, że uwzględniony przez organ rentowy wymiar ogólnego stażu pracy nie był kwestionowany przez ubezpieczonego w treści złożonego odwołania. W takim przypadku pozostałe okoliczności nie miały żadnego znaczenia w kontekście kontroli prawidłowości wydanej decyzji przez organ rentowy.

Ubezpieczony żądał zaliczenia do okresu stażu pracy w warunkach szczególnych całego okresu zatrudnienia w Kopalni (...) w K.. Jednak nawet uwzględnienie jego wniosku nie skutkowałoby osiągnięciem przez niego okresów składkowych i nieskładkowych w wymiarze 25 lat.

Sąd dokonując analizy niniejszej sprawy doszedł do przekonania, że badanie i kontrola w toku postępowania charakteru pracy odwołującego w spornym okresie byłaby bezprzedmiotowa i prowadziłaby tylko do nieuzasadnionego przedłużenia postępowania. Sąd Okręgowy podkreśla, że nawet w przypadku udowodnienia przez

ubezpieczonego 15-letniego okresu pracy w warunkach szczególnych, nie uzyskałby przedmiotowego świadczenia, gdyż nie posiada 25-letniego okresu pracy w warunkach szczególnych. Odwołujący w toku postępowania sądowego nie przedstawił dodatkowej dokumentacji, która świadczyłaby o jego zatrudnieniu w pracy do dnia 1 stycznia 1999 r. i spowodowałaby wydłużenie jego okresów składkowych i nieskładkowych do co najmniej 25 lat.

W związku z powyższym Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. orzekł, jak w sentencji wyroku.

Zarządzenie: odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć (...)